

Tijd voor een volgende stap

“Politici tevreden met niet-perfecte euthanasiewet”, kopte Het Laatste Nieuws op 14 mei 2002. Nu, tien jaar later, blijkt overduidelijk dat de wet verfijnd en uitgebreid moet worden. Maar is dat omdat de wet toen niet perfect was, zoals HLN kopte? Jacinta De Roeck, nu directeur van HVV en mede-indiener van de euthanasiewet, licht toe.

Je moet weten dat we tien jaar geleden in volle debat zaten, het ging er verschrikkelijk hevig, en zelfs onredelijk hard aan toe soms. De tegenstanders waren duidelijk: alleen God gaf het leven, en alleen God kon dat leven terugnemen. Zelfs niet-gelovigen vonden de wet een stap te ver. Men verweet ons nazi-praktijken te zullen toepassen. We hebben hard moeten vechten om de wet niet enkel voor terminale patiënten (meestal kankerpatiënten op het einde van hun ziekte) maar ook voor niet-terminale patiënten open te stellen. Voor mensen zoals Mario Verstaete, die MS had en op een gegeven ogenblik vond dat het leven voor hem niet meer hoefde, dat het genoeg geweest was. Ook het feit dat de huidige wet wel kan voor psychisch lijden, is een verdienste van de voorvechters

uit die tijd. Ook lukte het dat de wilsverklaring euthanasie niet om het jaar hernieuwd moet worden, maar slechts om de vijf jaar. Maar er was ook de verloren strijd. Euthanasie voor

minderjarigen was, ondanks het pleidooi van Kathy Lindkens, onbespreekbaar, zelfs de samenleving stond er niet voor open toen. Nu wel, zo zie je maar hoe tijden veranderen. En vooral hoe een grondige informatie (met dank aan de media) en de praktijk van een duidelijke wet die zorgvuldig toegepast wordt, een samenleving leert dat ook wat moeilijk is en gevoelig ligt, mogelijk is: met respect voor wie zelf om euthanasie vraagt, met respect voor wie dat niet wil.

Lege doos

Er was natuurlijk wel een gemiste kans. Ik blijf erbij dat we de toepasbaarheid van de wet voor ‘verworven wilsonbekwaamheid’ (dementie) wel er-

dat de wet voor een patiënt die vooraf een wilsverklaring euthanasie invulde, alleen nog toepasbaar is in een onomkeerbaar coma. Hij maakte van de wet voor dit onderdeel een lege doos. Zo spijtig. Want zelfs na tien jaar is dit nog altijd niet mogelijk gemaakt.

Tien jaar geleden stonden de indieners en verdedigers van de wet verder in hun denken dan de samenleving. Nu niet meer. De samenleving en het werkveld willen een uitbreiding van de wet voor minderjarigen en dementerenden. En terecht. Alleen volgen nu de politici niet. Daarom hebben wij (HVV) en een aantal partners (LEIF, RWS, deMens.nu, etc.) de handen in elkaar geslagen om druk uit te oefenen op die politici. Onze petitie is één drukingsmiddel, onze opiniestukken en optredens in de media een ander.

Jacinta De Roeck, directeur HVV

Men verweet ons nazipraktijken te zullen toepassen.

door hadden kunnen krijgen. Alleen gaven we te vlug op. We namen de tijd niet om in debat te gaan met de professionele wereld. De volgende verkiezingen kwamen er alweer aan, en politici verbranden zich niet graag aan een moeilijk dossier in campagnetijd. Ook zijn we, letterlijk, gepakt op het woord door Hugo Vandenberghe (CD&V). Hij speelde zijn rol als fervent tegenstander subliem. Door ervoor te zorgen dat één woordje in de wet veranderde, zorgde hij er in één klap voor

PETITIE (werd inmiddels afgesloten)

Wij vragen de volgende verfijningen:

- Vermits de wilsverklaring steeds herroepbaar is, is een tijdslimiet van vijf jaar overbodig. Het is wenselijk de tijdslimiet te schrappen. De gemeenten, die de wilsverklaringen registreren, moeten nu al verplicht worden de betrokkenen automatisch op de hoogte te brengen van het nakende verstrijken van de tijdslimiet.
- Indien de wilsverklaring euthanasie geregistreerd werd, dient het bestaan hiervan opgenomen te worden op de chip van de elektronische identiteitskaart.
- Er moet een doorverwijsplicht komen voor de arts die euthanasie weigert.
- Er moet toegezien worden op het feit dat ziekenhuizen die met overheids geld werken, de toepassing van de euthanasiewet niet in de weg staan.

Bovendien dringen wij erop aan de wet uit te breiden:

- Naar personen met een onomkeerbare hersenaandoening of een dementie, die vooraf een wilsverklaring schreven.
- Naar minderjarigen, dit binnen de huidige wet, zonder afbreuk te doen aan de definitie van het begrip ‘euthanasie’ (de uitdrukkelijke en weloverwogen vraag van de patiënt), en zonder een leeftijdslimiet in te bouwen.